

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; B'ELSKO, śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 264. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 października 1933 r. o wyłączeniu na rzecz gminy m. st. Warszawy gruntów pod regulację ulicy Chmielnej w Warszawie.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1933 r. w sprawie taryfy do obliczenia opłaty ryczałtowej w postępowaniu sporno-administracyjnym. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 października 1933 r., Nr. 81, poz. 581).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

264.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYSPOLITEJ

z dnia 17 października 1933 r.

o wyłączeniu na rzecz gminy m. st. Warszawy gruntów pod regulację ulicy Chmielnej w Warszawie.

Na podstawie art. 43 i 171 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), oraz art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wyłączeniu przymusowo na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 162) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Pod regulację ulicy Chmielnej w Warszawie, zgodnie z planem zabudowania, zatwierdzonym ostatecznie przez b. Ministra Robót Publicznych dnia 13 października 1931 r. Nr. VIII. 3245/30, ulegają przymusowemu wyłączeniu na rzecz gminy m. st. Warszawy następujące grunty: 1) z Nr. hip. 1549. AB/VIII i 1549. AB/IX działka o powierzchni 79,55 m², należąca do Michała Piekarskiego, 2) z Nr. hip. 1549/C działka o powierzchni 101,93 m², należąca do Franciszka Koya i Łukasza-Lucjana Koya, 3) z Nr. hip. 1549/D działka o powierzchni 91,18 m², należąca do Matyldy Kroeger, Jana-Henryka Kroegera i Zofji Weryha, 4) z Nr. hip. 1549/L działka o powierzchni 109,77 m², należąca do Jerzego-Ludomira Mroczkowskiego, Zofji-Doroty-Władysławy Mroczkowskiej oraz Wiesława-Hipolita Jankowskiego — względnie do osób, które rzeczono grunty do dnia opisu i zajęcia nabędą.

§ 2.

Zajęcie wyłączonej nieruchomości nastąpi po dokonaniu opisu i wypłacie względnie złożeniu do depozytu wynagrodzenia.

§ 3.

Wykonanie zarządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *J. Jędrzejewicz.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Bronisław Pieracki*

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU I MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 sierpnia 1933 r.

w sprawie taryfy do obliczenia opłaty ryczałtowej w postępowaniu sporno-administracyjnym.

Na podstawie § 106 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zb. u. pr. str. 195) w brzmieniu ustawy z dnia 14 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 145) zarządzam, co następuje:

§ 1. Opłatę ryczałtową, którą pobiera się na zasadzie § 106 i 107 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju, oblicza się podług wartości przedmiotu sporu; opłata ta wynosi przed Wojewódzkimi Sądami Administracyjnymi (z uwzględnieniem postanowień §§ 2, 3 i 4):

do	20 zł	do	40 zł	wartości	1 zł
ponad	20 „	do	40 „	„	2 „
„	40 „	„	80 „	„	4 „
„	80 „	„	120 „	„	6 „
„	120 „	„	160 „	„	8 „
„	160 „	„	200 „	„	10 „
„	200 „	„	280 „	„	12 „
„	280 „	„	360 „	„	14 „
„	360 „	„	440 „	„	16 „
„	440 „	„	520 „	„	18 „
„	520 „	„	600 „	„	20 „
„	600 „	„	720 „	„	22 „
„	720 „	„	840 „	„	24 „
„	840 „	„	960 „	„	26 „
„	960 „	„	1080 „	„	28 „
„	1080 „	„	1200 „	„	30 „
„	1200 „	„	1360 „	„	32 „
„	1360 „	„	1520 „	„	34 „
„	1520 „	„	1680 „	„	36 „
„	1680 „	„	1840 „	„	38 „
„	1840 „	„	2000 „	„	40 „
„	2000 „	„	2200 „	„	42 „
„	2200 „	„	2400 „	„	44 „
„	2400 „	„	2600 „	„	46 „
„	2600 „	„	2800 „	„	48 „
„	2800 „	„	3000 „	„	50 „
„	3000 „	„	3400 „	„	52 „
„	3400 „	„	3800 „	„	54 „
„	3800 „	„	4200 „	„	56 „
„	4200 „	„	4600 „	„	58 „
„	4600 „	„	5000 „	„	60 „
„	5000 „	„	5800 „	„	62 „
„	5800 „	„	6600 „	„	64 „
„	6600 „	„	7400 „	„	66 „
„	7400 „	„	8200 „	„	68 „
„	8200 „	„	9000 „	„	70 „
„	9000 zł	„	wzrasta opłata po 2 zł od	„	dalszych 1500 zł.

Przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym oblicza się opłaty w podwójnej wysokości, zaś przed wydziałami powiatowymi i miejskimi jako sądami administracyjnymi w połowie wysokości, ustalonej dla Wojewódzkich Sądów Administracyjnych.

Najwyższą wysokość opłaty ryczałtowej (§§ 2, 3, 4) ogranicza się w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym do kwoty 300 zł, przed Wojewódzkimi Sądami Administracyjnymi do kwoty 150 zł, zaś przed wydziałami powiatowymi i miejskimi do kwoty 75 zł.

§ 2. Stawki ustalone § 1 zmniejsza się do połowy, jeżeli wydano orzeczenie na podstawie przyznania, albo sprawę załatwiono ugodą, albo cofnięciem skargi, wniosku o ustną rozprawę lub środka prawnego, albo jeżeli rozstrzygnięcie nastąpiło bez poprzedniej ustnej rozprawy.

W razie żądania ustnej rozprawy po wydaniu rezolucji przewodniczącego zalicza się wymierzoną poprzednio połowę opłaty ryczałtowej na poczet opłaty, która ma być wymierzona po rozprawie, jeżeli strona przegrująca w obu wypadkach jest ta sama. W razie zaś żądania rozprawy bez oczywistej podstawy może sąd nałożyć na stronę żądającą rozprawy i spór przegrującą, oprócz poprzednio nałożonej połowy opłaty ryczałtowej, jeszcze całą.

§ 3. Jeżeli warunki § 2 zachodzą tylko częściowo do części przedmiotu sporu, oblicza się dla tej części i dla reszty przedmiotu stawki oddzielnie, razem jednak w kwocie nie wyższej od stawki, obliczonej dla całości przedmiotu sporu według § 1.

§ 4. Jeżeli zarządzone i przeprowadzone postępowanie dowodowe, pobiera się dodatkowo stosownie do wartości przedmiotu połowę stawki, obliczonej według §§ 1 i 3.

§ 5. Wartość przedmiotu sporu ustala się na zasadzie przepisów §§ 6 i 7 w wyroku ostatecznym (§ 103 ust. 2 ustawy o ogólnym zarządzie kraju), zaś w wypadkach, gdy takiego wyroku nie wydano — w uchwale ustalającej (§ 108 powołanej ustawy) ewentualnie w osobnej uchwale sądu, który orzeka w sprawie. W wypadkach wątpliwych i przy przedmiotach, które nie dają się oszacować na wartość pieniężną, zarządzić można dla tego ustalenia oświadczenie się stron, a w razie potrzeby także przeprowadzenie dowodu.

§ 6. Wartość przedmiotu sporu ustala się według wartości kapitału i zaległych użytków, jeżeli do tego zmierza wniosek pierwotny lub uzupełniony, również jeśli z urzędu przyznano użytki.

Czasokres, do którego liczy się zaległe użytki, ustala się od dnia wniesienia skargi, a w wypadkach, gdy zarządzone jej uzupełnienie, od dnia wniesienia skargi uzupełnionej. Zamiast skargi miarodajnym jest w wypadkach § 69 ustawy o ogólnym zarządzie kraju wniosek o ustną rozprawę w postępowaniu administracyjno-spornym.

Od zaliczenia wyłącza się:

- użytki, które powstały dopiero w toku postępowania sporno-administracyjnego,
- szkody i kieszty, tudzież zmiany w przedmiocie sporu, które powstały w toku postępowania sporno-administracyjnego.

Przy wniesieniu środka prawnego wyłącza się od zaliczenia to, co w tym czasie między stronami już nie jest spornym.

Wartość prawa do powtarzających się użytków lub świadczeń oblicza się według wartości jednorocznego poboru, a mianowicie na kwotę 12½-krotną, jeżeli pobór w przyszłości ma ustać, a wątpliwy jest tylko termin tego ustania, zaś na 25-krotną przy nieograniczonej lub ponad 25-letnim trwaniu.

§ 7. Jeżeli przedmiot sporu nie da się oszacować, przyjmuje się wartość dla obliczenia ryczałtu w kwocie od 100 zł do 10 000 zł stosownie do większej lub mniejszej doniosłości sprawy dla stron spór wiodących.

W wypadkach, gdy z roszczeniem nie dającym się oszacować łączy się roszczenie z niego wynikające, które można według wartości pie-